

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ
PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

17

ROČNÍK VII

číslo 2

18.12.1998

Zlatý odznak

Klub výsadkových veteránů sdružuje - jak vyznívá z preambule jeho stanov - příslušníky výsadkových jednotek. Není pochyb o tom, že již od prvopočátku existence výsadkářů to byli vždy muži (i ženy!) na svém místě, kteří byli odvažní, nebáli se obtíží, překážek, zdatní synové a dcery našich národů.

Výbor Klubu výsadkových veteránů k ocenění zásluh některých z nich zřídil 7. dubna 1998 ZLATÝ ODZNAK KVV.

Uděluje se na základě rozhodnutí výboru KVV dle stanovených podmínek. Zlatý odznak se předává zásadně osobně a to při slavnostních příležitostech nebo aktech kulturního a společenského významu Klubu výsadkových veteránů. Jeho udělení se zapisuje do Kroniky klubu, zveřejňuje se v klubovém tisku. S odznakem se vydává evidenční list s potřebnými údaji a ověřením.

Odznak je zásadně neprodejný, nepřenosný a jeho udělení není podmíněno nárokováním. Může být výjimečně udělen „In memoriam“.

Zlatý odznak je proveden v základní formě stávajícího klubového odznaku, zřízeného v roce 1995. Zlatý odznak má ve stužce červené barvy, zlatavý nápis VETERÁN a věnec lipových ratolestí obkličující odznak, je proveden ve zlatavé varvě.

Návrh na udělení s příslušným odůvodněním může podat písemně výboru KVV kterýkoli člen Klubu výsadkových veteránů.

Výbor posoudil letos podané návrhy a rozhodl udělit v tomto prvním roce existence Zlatého odznaku toto vyznamenání kolegovi Josefu ČERNOTOVI, kolegovi Františku MANSFELDOVI, kolegovi Ladislavu OPLETA LOVI, kolegovi Pavlu BUČKOVI a „In memoriam“ kolegovi Bronislavu FIAČANOVI. Vyznamenaným děkujeme za jejich dosavadní práci a blahopřejeme jim.

ZE ŽIVOTA KLUBU...

Je už tradicí, že tato část Zpravodaje začíná údaji o počtech. V současné době (k 27.11.1998) má KVV 301 člena, z toho 95 v Prostějově a blízkém okolí, 184 na ostatních místech ČR a 22 na Slovensku. Z tohoto počtu je 12,33% žen - 26 v Prostějově, 9 v ČR a 2 ve SROV. Pro zajímavost kolik je míst, kde naši členové bydlí. Pokud něco posíláme, např. Zpravodaj, pozvánky na ústřední akce, tak odesíláme 95 zásilek do 95 míst (z toho 14 zásilek do 10 míst na Slovensko). Tyto údaje jsou dle evidence KVV, skutečností je, že činnosti klubu se zúčastňují ještě další kamarádi (např. v Praze, Liberci, Chrudimi aj.), kteří dosud nejsou evidenčně podchyceni. Dle zpráv by se tento počet mohl pohybovat okolo padesáti osob. Z uvedených čísel vyplývá, že nejpočetnější „kád“ je v Prostějově, ale i v ostatních místech přibývá kamarádů, kteří se k nám hlásí. Markantní nárust je v Praze, kde stávající vedení skupiny přerorganizována podskupiny, aby byly akceschopné. Mohutně zesílila skupina v Chrudimi, kde se vytvořila okolo původních 4 kolegů skupina asi 20 kamarádů - škoda, že dosud nemáme přesnou zprávu o složení. Také pobočka v Liberci hlásí „přirůstek“ 5 kamarádů. V ostatních místech je stav v podstatě stabilizovaný. Toto je pozitivní.

Jsou ale případy, že kamarádi odcházejí (tedy opouštějí činnost skupiny). Registrujeme již 3 takové případy - v Prostějově, v Praze a v Liberci. Je to škoda, ale uvážíme-li věk většiny našich členů, musíme uznat, že každý má své problémy, své představy a těžko všem vyhovuje třeba programové zaměření skupiny, mnohdy i někdo z ostatních členů. Pak je lepší, když

takový člověk v klidu a pokojně odejde než aby působil rozmlíky.

Co se týče programu KVV - ten je poplatný největší, Prostějovské skupině. Mimo akcí v Prostějově - 2x videoshow, 1x návštěva fotbalového utkání v Olomouci, 1x ples výsadkářů, 4x kulturní akce (koncert Moravěnky, vystoupení B.Polívkovy, „show“ Šimek - Bubílková a 2 divadelní představení (a v neposlední řadě výroční posazení s Mikulášskou zábavou, kterých se mohli zúčastnit kolegové a kolegyně z bližšího okolí (pro vzdálenější je účast neekonomická, přesto ale např. na „výročku“ přijel značný počet kamarádů z daleka) byly 3 hlavní akce - zájezdy, kterých se mohli zúčastnit i další kamarádi z míst blízkých cílovým

oblastem zájezdů. Toho bylo využito velmi spoře. K zájezdu do Náchoda se přidali jen kolegové z Hradce Králové a do Liberce přijel jen kolega František MANSFELD z Mimoně.

Negativem je i to, že akce veteránů nebyly koordinovány. Výbor nebyl např. s dostatečným předstihem informován o organizování akce ve Starých Splavech, nemohl proto k tomu přizpůsobit svůj plán činnosti a tak mnohým unikla příležitost (zejména když i konkrétně pozvaní kolegové nejeví) zúčastnit se velmi pěkné a zajímavé akce. Výbor nechce nikomu vnucovat program KVV, ale v zájmu členů a všech kamarádů, sdružujících se v dalších skupinách by měla existovat určitá spolupráce. Např. 18. června organizoval KVV a současně „superveteráni“ roty kpt.

dokončení na straně 5

... A ZE ŽIVOTA SKUPIN

Je nadmíru potěšitelné, že se aktivizuje stále více kamarádů, že se zkvalitňuje práce skupin a hlavně, že vznikají nové. Pokud jsme až dosud hovořili více-méně (mimo prostějovského „kádru“) o skupině v Praze, Liberci, Hradci Králové a skupině „superveteránů kpt. GEPPRTA“ - což není skupina KVV, můžeme dnes konstatovat, že se např. zformovala skupina „Podbeskydáků“, která se ustavila v Čeladné a o které podal v květnu „raport“ Ivan LUKÁŠEK. V dubnu o sobě dala vědět skupina bývalých příslušníků 71. praporu, sdružující se kolem kolegyně a kolegy PLESAROVÝCH v České Lípě. Z Chrudimi nás informoval kol. BANÁŠIK, že původní čtyřčlenná skupina se změnila v „sekcí“

22 kamarádů, rekrutujících se převážně z bývalých příslušníků 4. střediska.

Nyní o skupinách (pobočkách, sekcích...) podrobněji. Na prvním místě je třeba uvést skupinu členů v Prešově, kteří jsou začleněni též v celoslovenské organizaci vojenských výsadkářů a jsou „duší“ tamního oblastního klubu této organizace. Jsou též jediní (mimo Pavla BUČKY ze Žiliny), kteří udržují aktivní styk s KVV. Vydávají vlastní zpravodajský bulletin „VETERÁN“. Z něj se též dovidáme, že uspořádali v červnu na Borkutě tradiční setkání jejich klubu s tradičním vojenským gulášem (připraveným jejich „patronátním“ útvarem 6158), součtěmi starých i mladých (konečně vítězství

dokončení na straně 5

KDO BYL MILOVÁN, NEBUDE ZAPOMENUT...

Nezapomeneme, že kolega

Miroslav KOSPRT zesnul ve věku 64 let náhle v sobotu 28. března 1998 v **PROSTĚJOVĚ**,

kamarád

Bruno NEVÍM zemřel po dlouhé těžké nemoci 2. dubna 1998 v **BRNĚ** ve věku nedozrálých 66 let,

Antonín ŘEDINA nás opustil 26. června 1998 v Chropyni v 71 letech po dlouhé nemoci,

Václav ŠVÁB z **LOVOŠIC** odešel do výsadkového nebe ve věku 71 let po dlouhé nemoci 7. července 1998,

ČEST JEJICH PAMÁTKY

Jaroslav VONDRA z **PRAHY** od nás odešel 24. června 1998, aniž se dožil 71 let,

Jan REPASKÝ byl za velké účasti široké výsadkářské veřejnosti s poctami vyprovázen na své poslední cestě v **Trenčíně** 18. září 1998 v 61 letech,

Miroslav HORÁK se v **Přsku** s námi rozloučil 19.10.1998 ve svých 72 letech,

Nikolaj SENDULSKÝ skončil svou životní pouť v **Praze** po 66 letech 5. listopadu 1998,

Václav MUŽATKO z **ČESKÉHO DUBU** opustil své blízké a kamarády v 70 letech dne 4.11.1998.

BLAHOPŘÁNÍ

Všichni členové **KVV** jistě přidávají svou květinu do gratulačního „pugétu“ našim letošním polokulatým i kulatým oslavencům. Bude jich hodně – celkem 54, z nichž nejvíce – 15 – je pětadesátníků. Leč postupně.

S příchodem Nového roku, hned první den oslaví čtyřicetiny kolegyně **Zlataše CHLUPOVÁ** z **Brna**. Stejně věku dosáhne 18. března pan pplk. **Ing. Josef TROJAN** z **VÚ 8280 PROSTĚJOV**.

O pět let starší pan pplk. **Zdeněk ŠIDLO** z naší **Okresní vojenské správy**, v němž máme oporu pro svou klubovou činnost.

Půlstoletí bude slavit 6 šťastlivců. Z útvaru **8280 PROSTĚJOV** náš příznivec pan pplk. **Ing. Ladislav GRULICH** – v srpnu. Z našich členů zahájí oslavy 6. ledna kol. **Petr FRÓDE** z **Broumova**. Ve stejný den – 1. února – budou juchat kolegové **Jaromír SPÁČIL** a **Jaroslav ŠLAMBOR**, 7. června pak kol. **Jaroslav MORAVEC** – všichni z **Prostějova**. Poslední padesátník – kol. **Miroslav VITÁSEK** z **Brna** vykročí do další poloviny stovky 9. srpna.

Pětapadesátku překročí 10. ledna kol. **Jozef TUČEK** z **Bratislavy** a 10. března kol. **František MELICHÁREK** z **Prostějova**.

Šedesátníků je více. Sedm. Začínají tři „májová kofata“ – svátek práce, 1. máj, bude slavnostním dnem pro kol. **Vladimíra NOVÁKA** z **Jeseníku**, 4. května bude slavit ve **Slatinicích** kol. **Miroslav ČERVENKA** a 17.5. **Josef RYCHTÁRECH** ve **Výškovicích**. Kolegyni **Miluši VERNEROVÉ** připijeme 3. června v **Prostějově**, v **Praze** budou gratulovat 16. září kol. **Karlu KUBOVI** a 17.10. **Zdeňku KRÁLÍKOVÍ**. Pak

se gratulanti opět vrátí do **Prostějova**, aby 16. prosince potřásli rukou **Míšovi MASAROVICHOVI**.

Požehnanou pětadesátku mají dobře „zarámovanou“ manželé **ŘEPKOVÍ** z **Prostějova** – **Mirek** slaví 2. ledna a jeho paní, kol. **Jenka ŘEPKOVÁ** 11. prosince. Mezi těmito dny pak budou přijímat gratulace 3. února v **Táboře** kol. **MUDr. Bohumil MÍK**, 14. února **Rupert HÁDEK** v **Příbrami**, 17. března v **Martině** kol. **Juraj CHOCHRUN**, kol. **Božena ČABELOVÁ** 3. dubna a **Fero BARTKO** 3. května v **Prostějově**, 10. května **Antonín TRČKA** v **Přsku**, v **Brně** 18. května **Milan ŠEDIVÝ**. Polovinu roku uzavře oslavou 30.6. v **Prostějově** kol. **Eva HUDSKÁ**. V červenci oslavují dva kolegové – **František** – 22.7. v **Brně** **František CHLUP** a 27.7. ve **Zlíně** **František POSPÍŠEK**. V srpnu, čtrnáctého, slaví v **Prostějově** **Kamil HEMERKA**, v **Ústí nad Orlicí** 25.8. kolega **František ROLLER** **Dušíčkovy čas** – 2. listopad – je dnem oslav **Karla HORÁLKA** v **Prostějově**.

Sedmdesátníky uvádíme pro změnu v abecedním pořadí: kolega **Čeněk ADÁMEK** z **Prostějova** se před sedmdesáti léty narodil 15. listopadu. **Miloslav BRABEC** také z **Prostějova** 12. srpna. V **Proseči** bude slavit kol. **Bedřich FALT** 3. září, přítel **Dalibor HERČÍK** 21. května v **Prostějově**, kolega **Vasil CHYMČÁK** v **Hradci Králové** 7. ledna, kolegyně **Věra**

O NAŠICH ZÁJEZDECH

První, jednodenní poznávací zájezd na téma „Zrozené pevnosti I“ jsme organizovali v květnu. Na naše požádání zájezd v „zájmovém prostoru“ skvěle připravil kolega **Antonín HONEJSEK** a jeho spolupracovníci. Značný podíl na úspěchu akce má i vedoucí zájezdu, kolegyně **Božena JAHNOVÁ**, která do kroniky o tomto zájezdu napsala:

„V sobotu, 23. května 1998 jsme v 7 hodin ráno nasedli plni očekávání hezkých zážitků do autobusu firmy „RENATA“, řízeným panem **KUČEROU** a vydali se na cestu za památkami východočeského kraje. Jako první jsme navštívili náhodský zámek. Dalším zastavením byly pevnosti **DOBROŠOV** a **BŘEZINKA**, kterými nás prováдел s velice zaslíbeným výkladem pan **ŠEFRÁNEK**. Protože nám všem po náročném sestupu a výstupu po schodech pevnosti **Dobrošov** vytrávil, posilnili jsme se v restauraci „Pod Montac“. Po chutném obědě jsme pokračovali v putování návštěvou **Adršpašských skal** s projíždkou po skalním jezírku. Tato projížďka ukončila naše putování. Počasí nám přálo, po celý den svítilo sluníčko a proto jsme spokojeni a plní dojmy nasedli do autobusu, který nás bezpečně zavezl domů. Rozcházelí jsme se s přáním, aby podobných akcí bylo víc s větší účastí. Ti co nebyli, mohou jen litovat.“

Za vzorné zabezpečení celé akce patří poděkování kolegům **Toníku HONEJSKOVI** a panu **ŠEFRÁNKOVÍ** z **náhodské pobočky „veteránů“**.

Závěrem je nutno dodat, že kolega **HONEJSEK** se „nasmisal“ a nabídl opakování tohoto zájezdu v obměně do dalšího zajímavého prostoru – na pevnost **HANIČKA** a do **ORLICKÝCH HOR** (to byl ostatně záměr pro zájezd tohoto roku). Děkujeme za nabídku a pokud bude u členů zájem, jistě akci zrealizujeme – když ne v r. 1999, tak v dalších.

K druhému zájezdu nás přivedla snaha konečně po několika letech, kdy jsme plánovali účast na pietním aktu 18. června v **Praze**, tuto akci uskutečnit. Chtěli jsme v **Resslově ulici** v **Praze** v místě posledního boje výsadkářů, v místě, kde za naši svobodu padli naši předchůdci, položit květiny. Využili jsme nabídky pražských kolegů a požádali je o pomoc při zabezpečení našeho pobytu v **Praze**. Hlavními organizátory byli kolegové **KOUTECKÝ** a **SOLC**, ti zmobilizovali další kolegy a výsledkem byla opět perfektní akce, které si všichni zúčastnění vysoce cení. Nemáme zvláštní možnosti, jak kamarády, kteří nám věnovali svůj volný čas, odměnit. Snad jim naše díky a vzpomínky na krásný prožitý den postačí. Tyto díky patří též kolegovi **ŠtĚpanu BOROVSKEMLU**, ten zájezd vedl a do **Kroniky** o něm napsal:

„Náš pobyt v **Praze** probíhal podle programu, sestaveného pražskými kolegy. Nejprve jsme vzpomněli statečný boj výsadkářů proti fašistům, který pro ně vyvrcholil atentátem na **Heydricha**. Za účasti ministra obrany **ČR**, čestných hostů, bojovníků za osvobození **Československa**, jsme položili kytici za celý **KVV** i za kolegy ze **Slovenska**. Po ukončení oficiálního programu jsme se rozdělili do skupinek, v nichž jsme si prohlédli **Hrad**, prezidentskou rezidenci, okolí **Hradčan**. Vyvrcholením a závěrem zájezdu bylo zhlédnutí večerní produkce „Zpívající fontány“. Celá pražská akce byla natáčena na video, takže ti, kteří v **Praze** nebyli, budou mít možnost při naší další „videoshow“ si tento zájezd přiblížit. Je nutné ocenit úsilí, věnovaný čas a znalosti **Prahy** kolegů **KOUTECKÉHO**, **SOLCE**, **VEISE**, **REZLERA**, **MELICHÁRKA**, **KOCMÁNKA** i dalších kamarádů. Patří jim od výboru **KVV** a všech účastníků „vřelá poděkování.“

dokončení na straně 6

KOŘÍNKOVÁ z **Prostějova** 24. ledna. Kolega **Václav KOUTECKÝ** bude v **Praze** přijímat vinše 6. července, zatímco v **Komni** kolegyně **Naděžda TOMANOVÁ** už v této době bude mít od 10. května květiny dávno uvadlé. Stejně jako **Jarda TRŽIL**, který v **Prostějově** slaví 27. dubna. Desítku sedmdesátníků uzavírá kol. **Josef ZAHRADNÍK** z **Prahy**, slavící toto významné životní jubileum 2. října.

Mezi pětadesátníky není nikdo z **Prostějova**. Dominují zde kolegové z **Prahy** – kol. **Miroslav PELC** slaví 3. března, 18. března kolega **Ján ONDROVČÁK**, kol. **Nikolaj RUSNÁK** 8. května, v červenci čtvrtého kolega **Miloň REZLER** a 1. listopadu kol. **Vladislav MRÁZEK**. Také v **Liberci** bude rušno. Tam slaví 12. ledna **Jaroslav JUKLIČEK**, 25. ledna kolega **Miroslav VOJTĚCH** a 23. září kol. **Josef NAJMAN**. „Jedenáctku“ doplňuje kol. **Josef HAMPL** starší z **Hradce Králové**, jehož dnem narození je 9. leden, z **Čeladné** kol. **Alois BASTL**, slavící 14. února, a poslední – ač první v abecedě – **Jaromír AN-**

DREJSEK z **Ohrazenic**, jemuž bude v den oslav – 20. června – jistě svítit sluníčko.

Tímto se neuzavírá výčet oslavenců. Ti, kteří jsou mezi námi již více než 80 let, si jistě zaslouží každoroční blahopřání nás všech. Proto popřejeme kol. **Vladimíru MADĚROVI** z **Velchradu** 19. března k jeho dvaosmdesátce, kolegům **Josefu ČERNOTOVI** z **Břeclavi** dne 1. srpna a kol. **Miroslavu KŇOURKOVÍ** z **Prahy** dne 30. září k 83. narozeninám a nakonec náš nejstarší členec, kolegyni **Elfrídi PROKEŠOVÉ**, která se 24. února dožívá v plné svěžesti 88 let, hodně zdraví, spokojenosti a neuhasnajícího člunu do dalších let.

Mimo životní jubilea blahopřejeme našemu příteli, zástupci velitele „našeho“ mateřského útvaru, panu majoru **Ing. Ondreji PÁLENÍKOVÍ** k udělení „Medaile za zásluhy“, kterou dne 28.10.1998 převzal z rukou prezidenta **Václava HAVLA**.

Blahopřejeme též nově kolegyni, **Elišce VÁNOVÉ** z **Prahy**, která byla 13.10.1998 přijata jako třetí člen **Klubu výsadkových veteránů**.

ČERVENÉ BARETY

MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽ PRŮZKUMNÝCH HLÍDEK

3. ročník Mezinárodní soutěže průzkumných hlídek „Prostějov 98“ byl poprvé organizován v plné kompetenci velitele 6. speciální brigády.

Cílem soutěže bylo:

- porovnat fyzickou a odbornou připravenost příslušníků průzkumných hlídek
- rozvíjet stará a navázat nová přátelství
- popularizovat 6. speciální brigádu

Přes poměrně velký počet obdobných soutěží v Evropě se organizačnímu výboru podařilo zabezpečit kvalitní konkurenci v podobě hlídek ze speciálních jednotek armád USA (2 hlídky NAVY SEALs), Slovenské republiky, Maďarska, Francie, Německa a špičkových útvarů AČR.

Děn před soutěží proběhl výcvik ve výsadkové přípravě a seskoky na OVP – 80 všemi hlídkami kromě hlídek USA, kterým předpisy neumožňují provádět seskoky v cizině. Každý soutěžící provedl dva seskoky a obdržel odznak výsadkáře AČR. Samotná soutěž probíhala v pátek 19.6.1998, každá hlídka byla čtyřčlenná.

Soutěžní disciplíny:

- střelba ze samopalu na 300m
- střelba z pistole na 25m
- překážková dráha
- hod granátem na cíl, hod granátem na dálku
- horolezectví a slaňování
- překonávání vodního toku plaváním, na člunu a přek. po vodorovném laně
- rozpoznávání bojové techniky (3 poddisciplíny)
- první pomoc – teorie a praxe
- topografický test – orientační běh a odhad vzdálenosti
- lezení skruží
- běh na rychlost

ANTROPOID 98

Na základě pozvání velitele žilinského výsadkového pluku „Josefa GABČÍKA“ se ve dnech 7. - 11. září 1998 účastnila skupina našich výsadkářů soutěže průzkumných hlídek „Antropoid 98“.

Samotná soutěž byla zasazena do náročného horského terénu Malé Fatry s délkou tratě cca 35 km. Soutěžní průzkumné hlídky složené z 1+4 členů, startovaly z polního letiště nedaleko Žiliny. Kromě seskoků na padáku OVP-80 absolvovaly ještě řadu dalších disciplín, jako střelba z ručních zbraní, překonávání vodního toku, zrychlený přesun s převýšením 700m, lezení na kolmou skálu a to vše se zátěží 15 kg na zádech. V silné konkurenci domácích i zahraničních hlídek z Ukrajiny, Polska a Maďarska naši průzkumníci skončili v celkovém hodnocení na 7. místě a ze zahraničních hlídek na 1. místě. V technických disciplínách jako seskok padákem na čas, střelba z ručních zbraní, lezení na skále,

Celá trať, jejímž autorem byl příslušník 6. spec. brigády pan pluk. Ing. Karel KLINOVSKÝ, vedla nádherným prostředím a měřila téměř 30 km. K hladkému průběhu soutěže přispělo i pěkné počasí. Náročnost tratě a jednotlivých pracovišť byla oceněna všemi účastníky bez rozdílu národnosti, každý musel sáhnout až na dno svých sil. Zvlášť prolezání skruže bylo velice náročné a považované za největší zkoušku odolnosti a fyzických sil. Zvláštní pozornost si zaslouží naprosto korektní systém hodnocení, který byl hodnocen jako

...A JAK SOUTĚŽ VIDĚL HOST

Pan major PÁLENÍK z vrozené skromnosti neuvedl výsledky soutěže. V tomto případě musí jít všechna skromnost stranou, protože výsledky jsou zúročením předcházející tvrdé práce. Tedy k pořadí: ze 14 hlídek se v konečném pořadí umístila na 1. místě hlídka 62. spec. od 6. spec. brigády z Prostějova s 3.115 body. Druzí s 2.990 body byli průzkumníci z 2. VVŠ Vyškov. 3. místo patřilo opět 6. spec. brigádě, jejíž hlídka od 63. spec. získala 2.960 bodů. Na 4. místě byli opět Prostějováci, tentokrát od prap. hloubk. průzkumu (2.580 bodů). Páté místo s 2.410 body obsadila hlídka 5. pluku speciálního určení ASR ze Žiliny. A teprve od šestého místa se objevuje západoevropská konkurence! Šestí Francouzi 2.195 bodů, 8. místo patřilo 1. teamu Naval Special Warfare USA - 2.100 bodů. Desátí byli Maďaři - 2.015 bodů, 13. příčka patří 2. teamu Naval Special Warfare USA s 1.760 body a na posledním místě s pouhými 1.070 body skončili Němci.

patřili naši kluci k nejlepším. Žel, záľudnost terénu a jedna chybička v určení azimutu s následným menším zablouknutím, odsunulo naši hlídku z předního umístění až na 7. příčku v celkovém hodnocení. Naši kluci bojovali urputně, na trati nechali celou svoji duši a tak vzorně reprezentovali nejen českou armádu, ale především všechny generace prostějovských výsadkářů.

Celkovou vysokou sportovní a společenskou atmosféru podtrhl závěrečný banket, který na počest všech soutěžících uspořádal žilinský primátor a předseda SNS Ján Slota. Závěrečného vyhodnocení se účastnil i ministr obrany SR Ján Sittek, který předal generálovi Jankovi Repaskému a plukovníkovi Jozefu Tučkovi pamětní medaile za rozvoj výsadkových jednotek na Slovensku.

VÚ 8280 PROSTĚJOV
Peter WEISS

vzor fair-play (po celý průběh soutěže nebyla podána jediná stížnost).

Vážnost soutěže zvýšila i přítomnost a zájem tehdejšího ministra obrany pana Lobkowitze, starosty města Prostějova pana Šverdika, přednosty OU pana Mareše, zástupce KVV pana Vemera a dalších významných hostů.

Program po skončení soutěže, který byl zahájen společnou slavnostní večeří za přítomnosti velitele 6. speciální brigády a pokračoval společnou veselici u tábora za doprovodu hudby skupiny Holátko, podtrhl kamarádskou náladu mezi soutěžícími.

Přijetí soutěžících na radnici starostou města a prohlídka krásné radnice předcházel slavnostnímu vyhlášení výsledků na náměstí T.G.M. a ukončení soutěže. Elegance a krása vystoupe-

Pro úplnost ještě ostatní:

- 7. – další hlídka z Prostějova - 62. spec. 2.170 bodů
- 9. – hlídka výcv. střediska Zbiroh 2.065 bodů
- 11. – hlídka 61. svz Prostějov 1.955 bodů
- 12. – průzkumná hlídka z Pardubic 1.835 bodů

Tolik tedy k výsledkům. Ostatní? Velice stručně. Organizace výtečná (perfektní spojení se všemi pracovišti, neustále aktuální výsledky z pracovišť a průběžné výsledky, vynikající péče o závodníky, pořadatele i hosty, klid v průběhu soutěže). Na všech pracovištích (překážkách) dokonalé materiální i záchranné zabezpečení. Přesná práce pořadatelů, obsluh pracovníků. Hlavní klad – snaha všech, zvláště soutěžících, o nejlepší výsledky, i když mnohé překážky byly pro některé závodníky nad jejich síly.

K překážkám. Dřívá většina nás, starších pamětníků, má zafixováno, že maximum dokázala jen „stará garda“. Nepopírám, že i já jsem měl takový dojem. Dne 19. června 1998 jsem ho ztratil. To, co museli závodníci absolvovat, bylo jistě srovnatelné s výcvikem „commandos“. Snad jen bez té ostré střelby nad hlavou. Např. překonávání vodního toku po vodorovném laně (vodorovně, tof pouze název) bylo oříškem. Lanu, natažené nad vodou v délce dobrých 70 metrů se v této délce stalo v první třetině jakýmsi „lanovým koněm“ pro sjždění hlavou vpřed a vzápětí „lanem polosvislým“, pro obveselení ještě znepříjemněné „prohupem“, který v této délce byl značný a také činil značné obtíže při udržení „balancu“, tedy aby člověk zůstal ležet na laně „hlavou hore“. O veselí, které zavládlo, když vyslyšenému borci přispěchal na pomoc „záchranař“ po stejném laně, čímž ho patřičně prověsil, takže oba se ocitli ve vodě, se nezmiňuji. Tomu, že mnozí zůstali na laně viset zavěšeni v bezpečnostním pase přispělo jistě i to, že tento způsob překonávání vody následoval bezprostředně po zdolávání nejpříšernější překážky soutěže – skruže. Nešlo o překážku umělou. Tvořila ji kanalizační roura průměru 60 cm, pevně při stavbě zabudovaná pod asfaltovou vozovkou (křivožatkovou), délka přes 60 metrů, položená „do zatáčky“, se stoupáním, s protékající vodou a řídkým bahnem (to trochu odstranila první hlídka). Že šlo o záležitost nejen fyzické síly, ale i o psychiku deptající překážku, svědčil výraz v očích těch, kteří

ni mažoretok spojená se seskoky příslušníků Dukly Prostějov byly třešničkou na dortu, zvaným „PROSTĚJOV 98“.

Mezinárodní soutěž průzkumných hlídek se povedla. Vynikající organizace soutěže i kvalitní výkony soutěžících zůstanou navždy v paměti všech zainteresovaných. Jsou vítězi i poražení, ale to snad ani není rozhodující. Rozhodující je, že byly splněny hlavní cíle soutěže a to především popularizace 6. speciální brigády a navázání nových přátelství.

Soutěž „PROSTĚJOV 98“ se stala nejvýznamnější vojenskou sportovní i kulturní událostí roku ve městě.

Na shledanou v roce 1999.

Předseda organizačního výboru

Mjr. Ing. Ondřej Páleník

ji po překonání opouštěli. Mnozí měli opravdu „dés v očích“. Naše první hlídka „prošla“ rourou jako fretky – za 6 minut a 17 sekund. 1. Team US Army na to potřeboval téměř 13 minut. Francouzi byli také dobří, ale 2. muž z hlídky se asi 10 m od konce „zašprajcoval“ a několik minut trvalo, než se ho ostatním podařilo „vybagrovat“.

Že síla a mohutnost není vše, o tom se přesvědčil tým Němců. Byli to „Rambové“ – 190 výška, přes metr živé váhy – a tak se někteří do toho kanálu ani nevepčali! Také si připsali na konto 15 minut a „nula bodů“.

Popisují jen dvě překážky. Ostatní byly obdobné – ať to byla další voda nebo skála. To proto, abyste věděli, že i současná generace „Červených barety“ si nezádá s těmi, co prožili začátky výsadků. Škoda, že se opět nedostavili reportéři z TV nebo filmaři. Možná přístě už bude na podobné věci vidět alespoň někoho z místní „kabelovky“.

Závěrem je třeba naše chlapce pochválit, pochválit všechny ty, kteří se na celé akci podíleli. Je třeba ocenit přístup velitele pana pluk. PAVLA nejen za to, že pozval nás, veterány, ale také proto, že ač po předcházejícím těžkém zranění se pohyboval pouze za pomoci francouzských holí, byl soutěží přítomen a svou účastí jistě svoje vojáky povzbudil. Tak, jak jsme na to byli zvyklí my u našich velitelů.

Přejeme příslušníkům našeho útvaru mnoho dalších úspěchů.

Kamarádi, kteří jste nosili červené barety! Už máte ČERVENÉ BARETY? Na druhé straně pozvánky na výroční sezení klubu jsme Vám zaslali anotaci ke knize našeho kolegy, výsadkáře Jiřího Šolce, Červené barety. Čekali jsme na její vydání více než rok a nyní, před Vánocemi, by se měla objevit. Věřme, že si ji zakoupíte či objednáte ve svém obvyklém nebo nejbližším knihkupectví. Kolegove! Upozorněte na tuto knihu své přátele, kamarády. Pokud jsou bývalými (či současnými) výsadkáři, určitě o ni budou mít zájem. A ti, kteří výsadkovým vojskem neprošli, jistě velmi rádi poznají nejen historii, ale i reálné skutečnosti, prostředí, ve kterém výsadkáři žili a žijí, poznají význam našeho vojska. Budte hrdí na ČERVENÉ BARETY!

Výsledky práce našich přátel

O práci nejlépe hovoří výsledky – pro kolegy tedy výsledky nejdůležitějších sportovních podniků roku, v nichž pozitivní roli sehrálo ASO – para Prostějov.

Ve dnech 16. - 19.7.1998 ozdobilo družstvo ASO „FALCON CUP“ Světovým rekordem, když si družstvo osmkrát „šláplo“ na absolutní nulu.

Na Mistrovství ČR v kombinaci exceloval na 1. místě mistr České republiky 98 Jiří GENČUK a Dukla tým 1 získala 1. místo v kombinaci.

V Chorvatsku ve dnech 3. - 12.9.1998 na Mistrovství světa v klasických disciplínách tým, tvořený Jindřichem VEDMOCHEM, Milošem JURČOU, Jiřím GENČUchem, Čestmírem ZITKEM a Ivanem HOVORKOU, trénovaný kol. Josefem PAVLATOU, doprovázený Janem WANTULOU a Václavem MARTAUZEM a rozhodčím Ctiborem VACHEM obsadil:

* 2. místo v přesnosti přistání skupiny,

* 3. místo v celkové klasifikaci a člen družstva, Jindra VEDMOCH pak zapil šampaňským 2. místo v kombinaci jednotlivců.

BLAHOPŘEJEME!

Za povšimnutí stojí i aktivita příslušníka ASO Prostějov Jana

WANTULY – prvního českého „nebeského lyžaře“. Tento sedmatřicetiletý mistr světa v klasickém a akrobatickém parašutismu z roku 1994, otec šestiletých trojčat, založil na jaře 1998 první český skysurfingový tým. O svých „surfových“ začátcích říká: „Aktivně jsem závodil sedmáct let a stále jsem toužil po nějaké změně. Dříve než jsem poprvé vyskočil z letadla s prknem na nohách, objížděl jsem okolní státy a obkresloval si desky různých skysurfistů. Potom jsem si vyrobil vlastní a absolvoval deset skoků v Americe“.

K nezbytné spolupráci nutně potřebuje schopného kameramana (o seskoku se surferem se pořizuje videozáznam, který se pak promítá rozhodčím), schopného efektně natočit celou kreaci. Tím je Martin DLOUHÝ (28 let). Jan WANTULA, který absolvoval přes 7.000 seskoků neustále vymýšlí náročnější formy „padání střemhlav dolů z letadla“. Skysurfing mu přináší radost a extrémní zážitky. Přejeme mu, aby jich měl co nejvíce a brzy získal přední umístění v závodech. To přejeme celému ASO Dukla Prostějov. Hlavně nebe stále bez mráček a vždy dobré přistání!

mluvy“ kamarádů nejsou na závadu). Zásilejte na kontaktní adresu, uvedenou na konci Zpravodaje.

Přátelé! Velmi rádi bychom plnili naše předsevzetí z počátku existence klubu. Týká se to posledních záležitostí kamarádů. Se všemi, kteří navždy odcházejí bychom se chtěli důstojně rozloučit. Alespoň menší kytičkou. K tomu, ale potřebujeme rychlé informace. Ne všude budeme moci přijet. Proto Vás prosíme, pokud žijete ve větším městě, jistě se s kamarády domluvíte a kytky koupíte a položíte ji kamarádovi k rakvi. Po zaslání účtenky, paragonu, stvrzenky Vám zašleme 100 Kč příspěvek. Tam, kde jste sami a o skonu kamaráda poblíž Vašeho bydliště se dozvíte, můžete také květiny koupit a pokud se jedná o člena KVV, klub příspěje částkou 100 Kč. Stačí poslat účtenku s údajem o zaplacení, připište kdo kupoval a zašlete paragon na kontaktní adresu, uvedenou na konci Zpravodaje. V každém případě nám, ale zašlete zprávu (je možno telefonem na tato čísla: VERNER - 0508/22469, ŘEPKA - 0508/28485 nebo kolega JUGAS - 0508/27147, telegram, případně dopis na kontaktní adresu), nejraději s úmrtním oznámením. Děkujeme Vám za pochopení a přejeme si, aby takovýchto událostí bylo co nejméně.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří si na nás vzpomněli s přáním pěkných Velikonoc. Ne všechna, adresovaná do Prostějova se dostala výboru do ruky, neboť někteří kamarádi jsou lakotní, nechťejí se dělit s kamarády a s přáními se nepochlubí. Takže kamarádi, Vy, kteří jste vinš poslali a nepišeme o Vás, nezlobte se na nás. O mnohých přáních nevíme a ani všechna nelze uvádět. Mnohá přání jsou součástí delších dopisů (za něž jsme vděční). Konkrétně se výbor seznámil s „vinš“ od kolegů POSPÍŠKA, TOBIŠKA, BENEŠE, KADIDLA, MEJDRA, REZLERA, CHYMČÁKA, HAVRIŠKA, BARTŮNKY a KRÁLÍKA. Přání neopomněl poslat kolega Josef ČERNOTA s paní, kol. MANSFELD a SADÍLEK. Ze „zahraničí“ jsme dostali pozdravy od Zdeňka BIČANA jménem přešovčanů, z Piešťan od Jožky HODULOVÉ a od Paňka BUČKY ze Žiliny. Avšak nejdlejší cestu mělo přání kolegy Václava KOUTECKÉHO, které k nám doputovalo až z Mexika (nikoli z bývalého věhlasného přešovského šantánu stejného jména), nýbrž skutečně až z Ameriky.

Poděkování zasluží i další kolegyně a kolegové. Pravidelnou a častou dopisovatelkou je kol. TABARELLOVÁ. Často píše přátel VOJTĚCH, SADÍLEK, KOUTECKÝ, ŠOLC, HRBEK, HONEJSEK, BUČKA, MUCHA, TESAŘ, STRNAD. Ke kuriozním pozdravům se řadí i pozdrav našeho příznivce Víty VERNERA, který nám poslal v říjnu pozdrav sice z menší dálky než kol. KOUTECKÝ, zato však z větší nadmořské výšky – z Nepálu, z oblasti Mt. Everestu, kde 27.10. vystoupil s jednou z našich expedic na 6.431 m vysoký Mera Peak.

Zvláštní poděkování patří kolegům a příznivcům, kteří dotují naše akce (tomboly, soutěže apod.) – kol. STARÝ, TESAŘ, BANÁŠÍK, SOMMER, ŠOLC, Víta VERNER a další, kteří ještě přispějí do tomboly na Kateřinskou zábavu – bohužel, to už bude ale Zpravodaj v tisku, takže je budeme jmenovat příště.

Děkujeme těm „přespolním“ kolegům a kolegyním, kteří nám zaslali členské příspěvky nebo dary. Záměrně neuvádíme u příspěvků vyšší peněžních částek, neboť víme, že každý přispívá dle svých možností. Jedná se o obnosy od 25–300 Kč. Přispěli kolegyně a kolegové TOMANOVÁ, ZOUZAL, BANÁŠÍK, KUTÍN, VYKÝDAL, ŠENKEŘÍK, SVOZIL Přemysl, KAMENÍK, ČERNOTA, manžel PLESAROVÍ, kol. BENEŠ, CIBŮLKA, BALCAR, KLUŠT, POPELKA, HÁDEK, CHUDOBA, BÍLEK, NECHANICKÝ, KURCIK, PETRŽELA, RERKO, HANÁČEK, GONČÁR, BACÍLEK, DUBNÝ, BASTLA, Vladimír NOVÁK, LUKÁŠEK, POSPÍŠEK, HRIC, HONEJSEK, TESAŘ, ŠVANDRLÍK, MÍK, OPLUŠTIL, VALENTA Alois, HORÁK, PETRÁK, TRČKA, MAJER, VANDERKA, ČTVERÁK, Jaroslav JANKŮ, GEPPRT. Tisíc korun poslali kolegové z Prahy – bohužel nemáme jména těch, kteří přispěli, takže pro ně jeden, kolektivní dík. Navíc někteří poslali k příspěvku též dar – kol. TESAŘ 200 Kč, HONEJSEK 200 Kč, KURCIK 100 Kč, GEPPRT 400 Kč, BENEŠ 150 Kč, HÁDEK 200 Kč. Obdrželi jsme též dary od přátel, kteří nejsou členy našeho klubu. Např. pan generál KRZÁK věnoval 200 Kč, pan Ing. VÁLEČEK 1.000 Kč. Ještě jednou – díky všem. (K této pasáži má výbor prosbu. Od pana VÁLEČKA obdržel KVV značnou částku. Jenže nemáme na něj adresu a chtěli bychom nejen přímo poděkovat, ale i navázat kontakt. Prosmě tedy pana VÁLEČKA, popřípadě toho kolegu, který jej zná, aby nám dali vědět).

Za to, že se práce daří, že můžeme organizovat takové akce jako dosud vděčíme i svým patronům. V prvé řadě děkujeme náčelníkovi OVS Prostějov panu pplk. Bedřichovi JETELOVI a jeho zástupci panu pplk. Zdeňku ŠÍDLOVI za pozornost, věnovanou vojenským důchodcům a našemu klubu veteránů zvláště. Děkujeme i ostatním pracovníkům OVS za spolupráci, zejména paní HRAZDÍROVÉ.

Velkou oporu máme opět v našem mateřském útvaru. Děkujeme velitelce panu plk. Ing. Petru PAVLOVI, panu pplk. Ing. Josefu TROJANOVÍ, panu pplk. Ing. Ladislavu GRULICHOVI, panu mjr. Ing. Ondřeji PÁLENÍKOVÍ a pplk. Ing. Peteru WEISSOVI jednak za umožnění některých akcí a činností v areálu útvaru a využití jeho materiálů, hlavně však za to, že nás, straší generaci výsadkářů, náš KVV berou jako partnera. Je to povzbuzením pro naši práci.

Také funkcionářům a pracovníkům Posádkové správy Prostějov, panu mjr. Ing. Karlu BAŠEMU a paní Ludmile ŠTĚPANÍKOVÉ děkujeme, že nám vycházejí vstříc při zajišťování ubytování našich kolegů při jejich cestách do Prostějova.

Vstříc nám všemožně vychází i velitel ASO – para Prostějov pan PhDr. Josef PAVLATA při našich akcích v kasárnách. Zasluhou ASO, či spíše jeho příslušníka kolegy Jiřího PILNÉHO můžete dostávat např. Zpravodaje, na jejichž vytisknutí má spolu s přáteli z 1. STOPOZ v Olomouci „lvi podíl“.

Díky musíme vyslovit i „naší cestovce“ RENATA, jejíž pracovnice nám dosud vycházely všemožně vstříc při organizaci našich zájezdů a samozřejmě i řidičům autobusů této společnosti, kteří nás vždy spolehlivě dopravili k cíli cesty a hlavně zase v pořádku domů.

RŮZNÉ

Před rokem, ve Zpravodaji č. 15 z 12.12.1997 jsme na poslední straně zveřejnili výzvu k zaslání fotografií do nově zakládaného alba členů KVV. Snad skutečnost, že výzva byla na poslední straně způsobila, že do 25.3.1998, kdy vyšel další Zpravodaj, na tuto výzvu reagovalo jen 7 kolegů. Po urgentní se situace poněkud zlepšila, ale dosud je stav nedostačující. Ke dni vydání tohoto Zpravodaje č. 17 nám poslalo své podobanky pouhých 28 kamarádů – kolegové VOJTĚCH, HRBEK, BARTŮNĚK, HAMPL st., ŠENKEŘÍK, BACÍLEK, DRŽÍK, HAVRIŠAK, OPLETAL, BANÁŠÍK, VERNER, KAPLAN, BUKÁČEK, HONEJSEK, ROLLER, MUCHA, ZOUZAL, MASAROVIC, LUKÁŠEK, BUREŠ, SMREK, HRIC, MEJDR, BENEŠ, KADIDLO, REJHON, CHYMČÁK a REZLER. Následujte jejich příkladu, neváhejte a proberte osobní archivy.

Mnozí ze jmenovaných zaslali více než dva snímky, až 8 a kol. REZLER poslal celý soubor. Stačí ale, když pošlete Vaši fotografii z období nástupu (začátku) vojenské služby a druhou z poslední, civilní či veteránské doby. Můžete připojit i pěknou historku nebo zajímavost z vojny (přátelské „po-

ZE ŽIVOTA KLUBU...

dokončení ze strany 1

GEPPRTA setkání v Praze při pietním aktu. Vzpětí nato 20. a 21.6. uspořádala skupina bývalých příslušníků 71.praporu akcí „II. Setkání“ a týden nato měli bývalí příslušníci roty kpt. GEPPRTA připravené 6.setkání ve Stráži pod Ralskem. Je zde na místě uvést obavy kol. STRNADA ze Semil, představitele „superveteránů“, které vyslovil v polovině dubna t.r.: „...jsem nevěděl, že se tato akce připravuje. Určitě mnozí budou stát před dilematem, které akci dát přednost. Zcela určitě ti vzdálenější nebudou během týdne vážit cestu na sever dvakrát“. A také tomu tak bylo.

Výbor KVV doporučuje všem organizátorům akcí, aby zohlednil možnosti členů různých skupin (věkové, zdravotní, regionální a nakonec i finanční) a navrhuje, aby si vždy do konce roku vyměnili návrhy a zámysly svých akcí, hlavně těch, jichž se může zúčastnit širší okruh kamarádů, případně projednali spolupráci s cílem připravit pro kamarády optimální program (pro KVV Prostějov je kontaktní adresa v každém Zpravodaji na poslední straně!). Tento způsob spolupráce se již několik let úspěšně realizuje mezi KVV a skupinou bývalých příslušníků roty kpt. GEPPRTA.

V závěru je třeba říci, že přes některé nedostatky se práce v uplynulém roce klubu dařila. Výbor děkuje všem, kteří k této výsledkům svou prací přispěli. Dík patří – mimo aktivisty a důvěrníky ve skupinách, přes které se činnost klubu realizuje a kteří jsou členy v úzkém kontaktu a starají se o jejich informovanost – zejména těm, kteří vynaložili nemalé úsilí na úspěšném zajištění hlavních akcí klubu – Uctění památky výsadkářů 18. června v Praze, poznávacího zájezdu „Zrazené pevnosti I“ do Náchoda a zájezdu „Zrazené pevnosti II.“ do Liberce – jmenovaných v hodnocení jednotlivých akcí. Výbor dále děkuje všem, kteří se akcí zúčastnili a projevili tak uznání práce organizátorů.

... A ZE ŽIVOTA SKUPIN

dokončení ze strany 1

v přetahu lanem vybojovali „senioři“ za pomoci kolegyň BÍČANOVÉ, HALOVÉ a HUSÁROVÉ. Na úspěchu této akce měli největší podíl kolegyně SEJK a PETI. Ve „VETERÁNU“ uvádějí i vzpomínky kamarádů – např. kol. TENCERA – ten se zmiňuje např. o pochodu 100km z Jizerských hor do Stráže pod Ralskem (pozn. účastníka zájezdu do Liberce: Měl být s námi v září na zájezdu. Jistě by zaplakal nad zdevastovanými horami!). Dále v něm připomínají klíčové události výsadkového vojska, organizují soutěže a blahopřejí k životním jubileům. Má-li někdo zájem o tento zpravodaj VETERÁN, kontaktujte se na adrese: Zdeněk BÍČAN, Sabinovská 67, Prešov, 080 10, telefon 091/46346.

Tradičně pravidelnou klubovou činnost vyvíjí přátelé z Prahy pod vedením kol. Václava KOUTECKÉHO. Ten zasílá pravidelně každé 3 měsíce zprávu o tom, co dělají (mimo časté telefonické dílčí informace). Jak jsme už psali ve Zpravodaji č. 16, podařilo se jim získat „útočiště“ v hotelu Legie. Je vidět, že tato skutečnost příznivě ovlivnila další život skupiny, která se nyní pravidelně schází a hlavně – roste! Na schůzkách obvykle přehrávají videozáznamy z našich akcí, předávají blahopřání členům, debatují o problematice klubu, ale i o jiných záležitostech. Od dubna do června intenzivně pracovali na přípravě a zabezpečení zájezdu KVV do Prahy k pietnímu aktu v Resslově ulici. Tohoto úkolu se zhostili výtečně, o čemž svědčí spokojenost účastníků zájezdu. V sou-

časné době uvažují o možnosti setkání výsadkových veteránů s výs. veterány evropských států. Přejeme jim hodně úspěchů!

Velice pěkně „rozjetou“ činnost mají v pobočce v Liberci. O jejich pravidelných měsíčních schůzkách nás informuje a dokumenty zasílá kol. Miroslav VOJTĚCH. Podstatné je, že i tato pobočka má své „domovské“ zázemí. Získali ho díky svému členu Jar. CHROMKOVI a porozumění velitele ASVS Dukla Liberec pana plk. Dr. Víta PRAŽÁKA v areálu střediska. O jejich vztahu a spolupráci s místní OVS a KVD jsme již informovali ve Zpravodaji č. 16. Dnes chceme ocenit jejich práci a úsilí, které vyvinuli na letošní klíčový úkol – zajištění třídního zájezdu KVV do Liberce (podrobněji v části „O našich zájezdech“). Krátce lze říci – práce byla namáhavá, organizace náročná, a hlavně – odvedená v nejvyšší kvalitě. Liberecká pobočka neustala v činnosti, pracuje dál a připravuje na 29. ledna 1999 svou další výroční schůzi. Děkujeme za dosavadní práci a přejeme hodně úspěchů v dalším konání.

Na výzvu výboru, aby skupiny o sobě dávaly více vědět, velice dobře zareagovala skupina v Hradci Králové, organizovaná kolegou Vasilem CHYMČÁKEM. Jak z jeho zpráv (ale i z dopisů kol. MUCHY, HAMPLA či REJHONA) vyplývá, podílejí se plnou měrou na činnosti tamního KVD, přičemž se pravidelně scházejí na „profesionální úrovni“. Nejsou jen pasivními příjemci akcí. Díky mobilnosti členů skupiny vyvíjejí i mimo Hradec. Pravidelně

zajíždějí do Prostějova na výroční sezení, letos byli ve Starých Splavech, přijeli i do Náchoda. O aktivitě svědčí např. i návrh kol. REJHONA, který zapátral ve svých archívech a našel kopie článků kol. CHYMČÁKA ze září 1951 o sportovní činnosti u útvaru a spolupráci s tehdejšími rekreatanty (a hlavně rekreatkami!) ve Stráži pod Ralskem. Navrhuje, aby s fotografiemi, které kolegyně posílají poslali též „staré letopisy“, pokud nějaké mají. Možná, že by se z podobných článků z novin a časopisů dala dát dohromady zajímavá věc. Též kolegům do Hradce přejeme úspěšnou další práci.

Nyní ke skupině v České Lípě. Zatím nemáme podrobnější zprávy o této skupině. Avšak z toho, co nám napsal kol. PLESAR, citujeme: „V České Lípě sice není paraklub, ale žijí zde Mirek a Eva PLESAROVÍ, nadšenci, kteří ve spolupráci s Františkem MANSFELDEM, Přemkem SVOZILEM, Josefem HAMPLEM a Zdeňkem KAPLANEM udělali prostě co mohli...“ - usuzujeme, že přátelé PLESAROVÍ se snaží o chvályhodnou věc – rozjet veteránskou činnost v jejich regionu. Je škoda, že jsou na to sami, neboť v jejich blízkosti žije jen málo členů našeho KVV a organizovat akce s lidmi, kteří jsou od sebe vzdáleni desítky – v případě Přemka SVOZILA stovky kilometrů, je značně komplikované. Velkou výhodou mají v tom, že mají k dispozici to, co většině našim skupinám a pobočkám chybí – ubytovací, stravovací a „scházecí“ možnosti. Bylo by výtečné, kdyby se k nim přidal např. kol. SOVA z Provodína nebo někteří bývalí vojáci základní služby (jako v Liberci). Máme zato, že se zde naskytá příleži-

tost vytvořit pro výsadkové veterány další záchytný bod, navíc v atraktivním prostoru, kde mnozí z nás prožili část svého mládí. Budeme se těšit na III. setkání, k jehož přípravě a zabezpečení manželům PLESAROVÝM držíme palce, ale hlavně nabízíme pomoc při organizaci (zveřejnění, adresy apod.).

O „superveteránech“ velitelké roty kpt. GEPPRTA, sdružujících se kolem našeho přítele Antonína STRNADA ze Semil jsme na našich stránkách psali již několikrát. Tato skupina není částí KVV, ale velice úzce a prospěšně s námi spolupracuje, někteří členové této skupiny jsou i našimi členy - např. kol. BABICKÝ a nedávno zesnulý Nikolaj SENDULSKÝ. Má celoroční plán činnosti a pravidelně nás o jejich životě informuje. Zajímavé jsou jejich pravidelné akce 18. června v Praze na místě posledního boje výsadkářů, spojené se setkáním skupiny nebo periodicky připravovaná setkání „na místě činu“ – ve Stráži pod Ralskem. Velice příjemné je, že se neuzavírají, ale zvou nás na své akce i další kamarády. Proto si dovolíme o jejich hlavních akcích říci všem našim členům. Děkujeme všem příslušníkům skupiny, zejména kol. STRNADOVI a přejeme, aby se jim v roce 1999 perfektně vydařilo jejich 7. setkání, neboť to bude pro většinu z nich 50 let od chvíle, kdy nastoupili druhou výsadkářů. Mnoho zdaru!

V průběhu přípravy tohoto Zpravodaje jsme dostali zprávu od kolegy Josefa MALÉHO z Jeseníku, že i tam se „dalo dohromady“ asi 8 kamarádů – výsadkářů. Zatím nemáme žádné bližší údaje, ty uvedeme v dalším Zpravodaji. Zatím do Jeseníku posíláme přání mnoha zdaru v práci!

O NAŠICH ZÁJEZDECH

dokončení ze strany 2

Poslední, třetí zájezd byl třídní. Měl stejná témata jako první – „Zrazené pevnosti II“. Cílem bylo prohlédnout si opevnění a obranné linie v nepřístupných terénech Lužických a Jizerských hor. Naší „operační základnou“ byl objekt ASS Dukla Liberec. O přípravu, organizaci a zabezpečení jsme požádali kolegy z pobočky Liberec. Hned v začátku je třeba poukázat na jedno z negativ této cesty, kterým byla nízká účast, zaviněná změnou termínu zájezdu. Z původně přihlášených 43 lidí jich nakonec jelo 20, mnozí „couví“ z představy horských túr, přičemž nejdelší trasou byla cesta zoologickou zahradou. Druhou nepříjemností bylo opožděné přistavení autobusu v den odjezdu, což vzbudilo jistou nervozitu. Dalším a snad posledním negativem bylo počasí. I když hustý déšť už v sobotu odpoledne ustal a v sobotu vysvitlo sluníčko, provázelo nás vlhké, větrné a studené počasí, tedy žádné „indiánské léto“, jak jsme si představovali.

Všechny nepříjemnosti ale bohatě překryla péče organizátorů z Liberce. Není v našich silách docenit to, co našemu příjezdu předcházelo (zjišťování časů, cen prohlídek hradů, zámků apod., jízdní řády, možnosti náhradního programu – prostě vše, aby náš čas byl do posledního okamžiku vyplněn). Již od okamžiku „S“ – tedy setkání „klaplo“ na minutu – v 10.00 přistoupili do autobusu „lodivodi“ – Láda a Anička SADÍLKOVÍ. Zatímco Láda „navigoval“ řidiče do GRABŠTEJNA, Anička z vlastnoručně připravovaného „bedekru“ popisovala cestou zajímavosti Liberce a okolí. V pohodě jsme dojezdili do GRABŠTEJNA, zaparkovali v areálu Výcvikové základny služebních psů. Přivítal nás velitel pan MVD. RŮŽIČKA a zevrubně nás seznámil s historií objektu, útvaru, prací a jeho výsledky. Následovaly ukázky. To už také začalo vykukovat sluníčko, takže nálada se také pozvedávala – asi i pejskům, protože dělali divy. Nedá se popisovat vše, ale to, co jsme viděli, stálo za to. Od jednoduchých cviků přes složitější akce až po zadržování „lumpa“ smečkou, „vyčumávání“ osob nebo vyhledávání drogy až k maskotu RÁDŽOVI, který si nechal hladit bohatou a hustou srst, ale ve službě je prý „pes“. Prohlídka zařízení a veterinární nemocnice ukončila 1. část návštěvy. Následoval výstup k hradu, který vévodí areálu a je jeho součástí. Jelikož je dosud v úpravách, nenavštívili jsme vnitřní prostory, jen před branou došlo ke kolektivnímu fotografování. Sestup zpět do kasáren, kde se s námi pan pplk. RŮŽIČKA rozloučil a my vyrazili k Liberci s dilematem: Ještěd nebo liberecký zámek? Protože celý hřeben Lužických hor i nadále tonul v mracích, šlo se do zámků. Kdo nejel do Liberce, nechť lituje. To, co je v tzv. skleněném zámku, je světový unikát. Opravdu pohádkový pohled do kouzelného světa skla.

Odtud krátkou exkurzí po Liberci, kdy nám zase dělali zasvěcené průvodce SADÍLKOVÍ. Pak už ubytování na ASS Dukla, večere, po níž následovalo setkání s kamarády. Přijel mezi nás i kolega MANSFELD, takže jsme měli i svého velitele. Dobrá zábava, podpořená vlastními zásobami i pamlsky, napečenými libereckými hospodynkami, libereckým vínkem, přecházela chvílemi v bujaré veselí a končila o půlnoci.

Sobota ráno – pěkné počasí, ale mraky nízké, takže z „výplazu“ na Ještěd zase nic není, a vyrážíme do Frýdlantu v Čechách. Opět nás provází SADÍLKOVÍ s komentářem okolí cesty, přidál se i kol. VOJTĚCH. Menší bloudění v podhradí a jsme u zámků. Zatímco čekáme na zahájení prohlídky, fotografujeme se. Po dvouhodinové prohlídce jedeme mírně okružní jízdou okolo Nového Města pod Smrkem přes Obřív sud do Lázní Libverdy. Tady se nakupují suvenýry, ochutnává se železitá minerálka a vzhůru do klínu hor, na Smědavu k pevnůstčám. Cestou náš autobus musí odpočívat – 6 km stoupání ho pěkně zahřálo, ač oproti „nižině“ v této výšce sviští vítr a po odlesněných stránkách se honí studené a mokré mraky. Proto se omezujeme jen na kratší prohlídku a procházku po okolí chaty. Sjíždíme do doliny. Zastáváme u Hejnic, kde nás ochotná řádová sestra provází poutním kostelem i hrobkou s mumii. Po příjezdu do Liberce je po večeri „osobní volno“. Ještěd ještě nevykukne!

V neděli – jak jinak – prší. A mocně. Přesto v doprovodu kolegy VOJTĚCHA a NAJMANA vyrážíme do liberecké botanické a zoologické zahrady a zmoklí se vracíme k obědu. Balení, nakládání a jelikož Ještěd je stále v mracích, rozhodujeme se ke zpáteční cestě se zastávkou na Sychrově. A ledva míjíme tabuli s označením konce města Liberce, z Lužických hor nízké mraky a zlomyslný Ještěd konečně vykukuje (dle zpráv to bylo stejně jen asi na 15 minut). To už ale jedeme vstříc dalšímu dobrodružství jménem Sychrov.

Hodláme navštívit světoznámý zámek. Při příjezdu k obci Sychrov uzavěra a objížďka. Skoro 20 km a na druhé straně totéž – zákaz vjezdu, objížďka. Riskujeme a vjíždíme, abychom vzápětí po několika stech metrech v doprovodu policie pokorně vycovali. Na Sychrově je pouť, vše je ucpané auty, na prohlídku zámků ani pomyslen. Jediné řešení – cesta domů. Ta je v poklidu, i když Morava nás vítá deštěm.

To je velice kusé popsání zážitků 3 dnů. Hlavní je poděkovat kolegům z Liberce za jejich práci a péči. Vše předčilo naše očekávání. Jsme na rozpacích uvádět jednotlivé zásluhy. Je fakt, že připravám se nejvíce věnovali a nejvíce se o nás starali Láda a Anička SADÍLKOVÍ, Mirek VOJTĚCH, Jarda CHROMEK a Pepa NAJMAN. Jistě se na přípravě podíleli i další, o kterých to ani netušíme. Díky tedy všem členům liberecké pobočky – těm jmenovaným zvlášť. Díky veliteli ASS panu pplk. Dr. Vítu PRAŽÁKOVÍ a jeho podřízeným, bez jejichž pochopení a práce bychom tento zájezd nemohli absolvovat.

RÁMCOVÝ PLÁN ČINNOSTI KVV V ROCE 1999

Beseda u padáku VTP-100	- Prostějov	leden
Promítání videa	- Náchod, Praha, Liberec	únor
Zájezd na fotbal	- Olomouc - Slávia	květen, červen
Zájezd - festival mažorettek	- Hranice	červen - 1 den
Zájezd - Země živitelka	- České Budějovice, Český Krumlov, Rožmberk, Lipno	srpen - 2-3dny
Kulturní akce - dle výběru	1x měsíčně	leden - květen
Jednání výboru KVV	1x měsíčně	září - prosinec
Výroční jednání KVV		listopad

NABÍDKA ČLENŮM KVV

Kolegové z pobočky KVV Liberec Vám nabízejí na období duben – květen – červen 1999 týdenní ozdravné pobyty (možnost společné rekreace s vnučaty!) v překrásném ubytovacím zařízení ASS Dukla v HARRACHOVĚ.

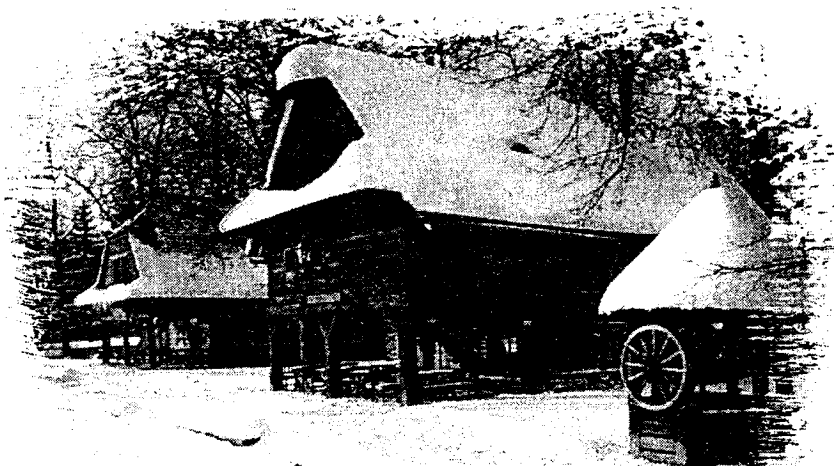
Výhodná cena: ubytování 30 Kč za osobu a noc + 15 Kč tzv. „lázeňský poplatek“, stravování přímo v objektu, cena za celodenní stravu cca 110 Kč (možnost diety). Ceny jsou v relacích roku 1998, jsou možné menší odchylky.

Kdo chcete strávit kouzelný týden v klínu nádherné přírody, informujte se (přihlaste se) u kolegy Jaroslava CHROMKA, ASS Liberec, PS 399, LIBEREC 1, 460 01, tlf. 048/486375.

Výbor KVV má k dispozici klubové odznaky „VETERÁN“ - cena 25 Kč za kus, barva stužek červená, modrá, zelená.

Možno zakoupit osobně nebo objednat proti zaplacení u kolegy Ladislava JUGASE, Kostecká 365, Prostějov, 796 01, tlf. 0508/27147.

Vydává Klub výsadkových veteránů Prostějov pro potřebu členů.
Neprodejné.
Kontaktní adresa: Ivan VERNER, Šmeralova 17, Prostějov, 796 01, telefon 0508/22469.
Neprošlo jazykovou úpravou.

Výbor KVV přeje všem členům, příznivcům a jejich rodinám šťastné Vánoce a mnoho zdraví a úspěchů v roce 1999